

широко землище за пасища и за обработване. Злочестината научила патилитѣ да избератъ по-сигурно гнѣздо за свое ново огнище, което може да се защищава въ тежки времена.

Така новото село положило основи въ жгъла, образуванъ отъ р. Елешина и дѣсния му притокъ върху доста високъ и гърбатъ носъ, заварденъ отъ стрѣмни брѣгове и обрасли лжки. Мѣстността била обитаема отъ старо време. Наоколо има могили, които не сж разкопавани. Намиратъ се и други старинни белези. На височината въ жгъла има следи отъ градежъ. Навѣрно нѣкога е имало вардачница, понеже по рѣчната долина върви пътъ за прохода между планинитѣ Бутора и Зелената локва къмъ Срѣднитѣ жоби.

Върху казания високъ и недостъпенъ жгълъ бѣглецитѣ построили първитѣ кѣщи. Тѣсното мѣсто скоро се запълнило, та новитѣ преселници прехвърлили дѣсния притокъ и почнали да зидатъ хижи и по неговия брѣгъ надолу по рѣката. Стопанитѣ се надварвали да осигурятъ около кѣщитѣ си доста широки градини и дворове. Това вървѣло, докато достигнали вторъ дѣсенъ долъ, що иде отъ Осойната и Зелената локва. Тука селото се запрѣло. Оставена била широка низина, наречена Моравата. Тази низина завършва до дълбокия Поповъ долъ, що иде отъ Папратня. Следъ изсичането на горитѣ, мочуритѣ полека лека изсъхнали, та се образувало широко пасище, каквото е и днесъ за дребенъ и едъръ добитъкъ и гѣски. Долу, въ дѣното на Моравата, подъ високия брѣгъ се появили керамидарници и каменоломни. Околната гора била висока и гѣста, та селото се намѣкнало около рѣката въ пазвата на гората, която, като майка защитница, давала изобилно на самото мѣсто градиво и топливо.

Име.

Въ преданието на преселниците, което е възприето и отъ околнитѣ села, се твърди, какво злочеститѣ киселчовци били толкова разсипани, че докато изградятъ новитѣ си кѣщи и се настанятъ въ тѣхъ, постоянно плакали, та ужъ споредъ това и новото село получило име Плаково. Твърде мѣчно може да се приеме това предание за достоверно, поне въ тази му форма, защото, както ще видимъ по-нататкъ, плаковчани съвсемъ не били плачливи и малодушни, а винаги били смѣли и горди срещу потиснитѣ. Тѣзи качества тѣ имали отъ по-рано, когато въ Киселчово се ползували отъ привилегии, като членове на свободна община, съ лични права да носятъ оржжия като техничари и търговци.

Може да се попита, защо не сж запазили старото име Киселчово, както е ставало въ много села изъ България, които